

ogsaa det, at Landarbejderne, der nu maa lide og slide for en Sulteløn, maaske kunde faa deres Kaar forbedrede.

Dalsgaard: Det glædede mig af den højtærede Ministers Udtalelser til mig at faa det Indtryk, at der var den bedste Udsigt til, at der mellem Ministeren og mig kunde opnaas Overenskomst om adskillige af de af mig i Gaar fremdragne Spørgsmaal vedrørende Værdistigningsafgiften. Desværre gjaldt dette dog ikke Spørgsmaalet om, hvilken Prioritet der skulde gives Værdistigningsafgiften i de vedkommende Ejendomme. Dersom Tiden havde tilladt det, kunde jeg haft Lyst til at indlade mig lidt nærmere paa den højtærede Ministers Argumentation for sin Opfattelses Rigtighed, men af Hensyn til Tiden skal jeg indskrænke mig til at gøre opmærksom paa, at det i alt Fald i Kreditforeningskredse er en almindelig Opfattelse, at der kan være Fare for Kreditforeningsobligationernes Kurs, særlig ogsaa i Udlandet, dersom vi lade Prioriteten for Værdistigningsafgiften gaa forud for Kreditforeningslaanene. Til Bevis for Rigtigheden heraf skal jeg henvise til en Udtalelse, der findes i Bilagene til Folketingets Betænkning over Jernbanelovforslaget under Nr. 65, og som er vedtagen af Kreditforeningernes staaende Udvalg paa et Møde den 30. November 1907 og indsendt til Indenrigsministeren. Jeg haaber, at den højtærede Formand vil tillade mig at oplæse blot det sidste Punkt af Resolutionen. Det lyder saaledes: „at man under alle Omstændigheder maa anse det for i høj Grad betænkeligt, om det blev Lov, at Værdistigningsskatten skal have Prioritet forud for Kreditforeningslaan, da den Tilid, som Kreditforeningsinstitutionen nyder — ogsaa i Udlandet —, derved vilde udsættes for at lide et Knæk, hvis Betydning for Realkreditten her i Landet ikke tør undervurderes.“ Jeg kan derfor for mit Vedkommende ikke slaa mig til Ro med de Udtalelser, den højtærede Minister fremførte for at vise, at der ingen Fare var i den Henseende.

Maa jeg endnu blot sige to Ord om Værdistigningsskatten. Jeg ønsker dette Forslag ophøjet til Lov allerede i Aar, dersom der kan blive tilstrækkelig Tid til at faa det givet fornøden Overvejelse og Undersøgelse. Men skulde der ikke blive det — jeg haaber jo, at Jernbanelovforslaget bliver vedtaget i Aar —, saa ser jeg alligevel ingen særlig Ulykke i, om vi skulde vente til næste Aar med Værdistig-

ningsskatteforslaget. Naar den højtærede Minister anførte derimod, at han saa frygtede, at Værdistigningen vilde løbe fra os, er det mig ikke muligt at se, at der er Grund til at nære Frygt i saa Henseende, naar vi, som det allerede er antydnet af det ærede 3die Medlem for 8nde Kreds (Breinholt), i den eventuelle Jernbanelov indsætte en Bestemmelse om, at naar en Lov om Værdistigningsafgift er vedtagen, skal den gælde ogsaa for de paa dette Jernbanelovforslag vedtagne Baneanlæg. Det vil i saa Fald være tidligt nok at faa denne Lov om Værdistigningsafgift vedtagen næste Aar, thi det er jo ifølge Lovforslagets § 15 ikke Mening, at den første Vurdering skal foregaa, før den første af de omhandlede Baner er færdig til Aabning af Driften. Først da skal den første af disse Vurderingskommissioner nedsættes, og først da skal der begyndes med Paaligning af Værdistigningsafgiften.

Formanden: Det ærede 11te kongevalgte Medlem har Ordet for en ganske kort Bemærkning.

Jørgen Berthelsen: I Anledning af de Udtalelser, som nu faldd fra det ærede 7ende Medlem for 2den Kreds (Lewinsky), skal jeg henvise til, hvad jeg svarede det ærede Medlem sidst, og kun tilføje, at Personalet ved de private Baner ansættes af de rent lokale Bestyrelser, og at der altsaa kun fra disse kan fremsættes Forslag om Lønninger for de ved Banerne ansatte, medens Staten, Ministeriet, efter de nugældende Regler kun kan nægte at approbere et saadant Lønningsforslag, hvis det skulde fremkomme i en Form, Ministeriet ikke synes om. — Jeg tror, at det aldrig er sket. Jeg antager for øvrigt ikke, at det er nyttigt at drøfte den Sag synderligt videre. Jeg mener, at der er givet det omtalte Andragende en uheldig, for ikke at sige fejl Adresse, men jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem og jeg ere enige om, at vi gerne ville skabe saa gode Livsvilkaar for disse Folk som paa nogen Maade muligt.

Bramsen: Jeg forstaa ikke den Iver, som det ærede 11te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) udviser, for at træde i Skranken for Jernbanekommissionen overfor mine Udtalelser angaaende Broen fra Orehoved til Masnedsund, da min Udtalelse netop gik ud paa, at Kommissionen ikke havde forsømt noget ved ikke at stille Forslag om denne Bro, fordi den laa udenfor